ASIGURAREA „FRANCO-ROMÂNĂ"

Bucureşti, Griviţei 23

REZULTATUL TRAGERII GENERALE ŞI FESTIVE DIN 16 DEC. 1940

CONTINUARE (LOZURI)

3159-60 Vişan Gheorghe; 1146-47 Aurelia Marinescu; 3307 Elena Grossu; 3258 Ioan Mihăilescu; 3259 Av. Gh. Bădescu; 3260 Florica Constantinescu; 3261 Ioan Drăgan; 3262 Lt. Col. Ghiculescu; 3299 Inv. Ionescu Tase; 3307 Stănescu Octavia; 3305 Tănase Bunicu; 3306 Alexandra Căp. Ionescu; 3174 Dr. I. Perlotzeanu; 3301-3 Henriette Locot, Colonel Alexandrescu; 3304 Ion Mincu; 3310 Dr. Victor Popea.

(Va urma)

Abonaţii ziarului „Universul" cari vor trimite direct Societăţii „Franco-Române" de Asigurări Generale suma de lei 220, vor primi:

1) O POLITA DE ASIGURARE DE 20.000 LEI.

2) UN SFERT DE LOZ AL LOTERIEI STATULUI PENTRU CLASA I A LOTERIEI DIN 15 IANUARIE 1941 — CONFORM NOULUI PLAN — IN VALOARE DE LEI 250.

3) UN CALENDAR-BLOC DE PERETE PENTRU ANUL 1941.

Aceşti abonaţi ai „Universul ui" primesc scutire de rate pe baza abonamentului şi anume: pentru fiecare abonament anual se eliberează de plată 4 rate lunare a lei 220, dela sfârşitul asigurării.

Apărarea pasivă în Germania

Ziarul „*Völkischer Beobachter*" publică un articol al colaboratorului său militar, care a avut o convorbire cu comandantul apărării pasive din Germania, generalul de artilerie Schröder, în legătură cu apărarea pasivă din Germania.

Iată ce spune generalul Schröder, despre felul cum este organizată apărarea populaţiei civile din al treilea Reich:

Berlinezii trebue să se culce cât se poate mai devreme, ca să poată dormi îndeajuns până la ora când se dă alarma, aşa cum procedează şi populaţia oraşelor din vestul Germaniei.

Aşa de exemplu în regiunea Rinului sau în Hamburg, populaţia întreagă se culcă devreme. Îşi pun ceasurile să sune la orele 11 (cu o oră înainte de miezul nopţii), ca să poată fi gata din timp şi să nu se sperie de semnalele sirenelor; deasemenea, populaţia sculându-se cu câteva minute înainte de darea semnalelor de alarmă, are timp să se îmbrace, să-şi ia lucrurile de strictă necesitate şi, în momentul când aude semnalele de alarmă, să se ducă în adăposturi, — procedeul acesta, este urmat şi de populaţia Berlinului, — a continuat generalul Schröder. Dar populaţia Berlinului trebue să-şi pună ceasurile deşteptătoare să sune nu la ora 11, ci la ora 12 (24), dat fiindcă aviosnele inamice vizitează Berlinul, la scurt timp după miezul nopţii.

— In timp de război, — a spus generalul Schröder, omul trebue să-şi aranjeze viaţa de toate zilele, căutând să se adapteze împrejurărilor. Câteva ore de somn — înainte de darea semnalelor de alarmă, — valorează mult. De aceea locuitorii Berlinului nu trebue să umble în oraş după orele 11 (23), pentru a nu fi nevoiţi să intre în adăposturi străine. Fiecare trebue să se retragă în casa lui devreme. Indată ce se aude semnalul dat de sirene, berlinezii trebue să părăsească străzile imediat, refugiindu-se în adăposturi, unde să stea până la trecerea pericolului.

Bateriile aşezate în jurul Berlinului, deschid imediat focul contra avioanelor inamice. Fiecare granată se împrăştie în sute de bucăţi ascuţite, care cad pe pământ, fără să-şi piardă puterea lor ucigătoare. Aşa că, ori ce berlinez, care în timpul atacurilor aeriene, în loc să se ascundă în adăposturi, — stă şi priveşte, plimbându-se pe străzi, riscă să fie lovit de aceste schije.

După generalul Schröder, singura şi cea mai bună metodă de apărare în contra atacurilor aeriene, este adăpostul, — adică, obişnuitele subsoluri ale marilor clădiri.

După părerea unor locuitori din Berlin, — continuă generalul Schröder, — aceste adăposturi n'ar prezenta suficiente garanţii contra bombelor aruncate de avioanele inamice, fiindcă, — spun ei, — bombele ar putea pătrunde chiar şi până'n subsoluri. Acest lucru e imposibil. Căci, s'a constatat în toate cazurile — că englezii aruncă bombe de calibru mic, cari nu au puterea să răzbată prin toată casa. Până azi, n'a fost distrus nici un adăpost.

A venit iarna. Atacurile pot deveni şi mai dese. De aceea berlinezii sunt datori să-şi aranjeze adăposturile în aşa fel, încât ele să aibă confortul unor mici locuinţe, din care să nu lipsească strictul necesar. După terminarea atacului, trebuiesc controlate etajele de sus, dacă nu cumva a căzut vre-o bombă incendiară. De obiceiu, bombele incendiare nu pătrund decât până'n podul clădirilor. Sunt extrem de rare cazurile, când o bombă incendiară reuşeşte să răzbată podul ca să ajungă într'unul din apartamentele dela etajele de sus. Bombele incendiare nu explodează; ele ard şi împrăştie în jurul lor raze luminoase. Aceste bombe pot fi stinse cu nisip şi apă.

La întrebarea pusă de colaboratorul ziarului sus citat, dacă statul despăgubeşte pe cei sinistraţi, generalul Schröder a răspuns:

— Statul plăteşte toate pagubele suferite, numai în cazurile când sinistratul se afla în momentul atacului în adăpost, iar nu în locuinţa sa.

E. P.

Arhitect St. Ciortan:

„STUDII ŞI REALIZĂRI IN ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ"

Arhitectul Statie Ciortan, profesor la Academia de arhitectură din Bucureşti, a dat la lumină o publicaţie cu titlul de mai sus, înfăţişând „activitatea unui profesionist". E o carte minunată pentru iubitorii de artă românească, aşa cum au creat-o şi au ocrotit-o în timpul vieţii lor laborioase neuitatul arhitect Ion Mincu, promotorul stilului românesc în arhitectură, apoi regretatul Ermil A. Pangrati, întemeietorul şi organizatorul Şcoalei superioare de arhitectură.

Cartea, — care e un adevărat album de înfăptuiri arhitectonice în stil curat românesc — e întocmită pe hârtie chromo, aşa că reproducerile fotografice, foarte numeroase, sunt cât se poate de clare şi reuşite.

Când, în urma teribilului cutremur din Noembrie am arătat urmările *blocomaniei*, am susţinut că edificiile construite în stil românesc, pot singure înfăptui visul higieniştilor, oraşele-grădini, şi sunt o garanţie mai solidă de trăinicie în faţa sguduirilor pământeşti, iar, pe de altă parte, permit ca linia estetică a clădirilor urbane să se desfăşoare într'un spaţiu mai larg, mai prielnic deci decât s'ar desfăşura în înălţimi.

Opera profesorului arhitect Statie Ciortan vine să ne dovedească tocmai acest adevăr. E bine că apar din când în când lucrări de acest fel şi autorul ne dă interesante lămuriri în privinţa lor: „Lucrările arhitecţilor sunt răspândite prin diferite cartiere ale oraşelor, încât activitatea lor nu este văzută niciodată în întregime. De aceea am hotărît să strâng într'un album — spune arhitectul St. Ciortan — fotografiile clădirilor executate după proiectele concepute de mine în stilul românesc, aşa cum l-am înţeles. E o bună parte din activitatea ce am desfăşurat în cursul carierei mele şi cred că-mi fac o datorie a o pune la îndemâna arhitecţilor următori, cari pot alege şi folosi unele motive în compoziţiile lor, dacă se vor gândi să adâncească mai mult studiul artei arhitecturale româneşti. *Sugestia am avut-o şi din faptul că mult bine i-au prins generaţiei mele studiile şi cercetările în stil românesc, făcute de înaintaşii noştri, arhitecţii Ion Mincu, Petre Antonescu, N. Ghica-Budeşti şi alţii*".

Iată lămuriri ce ne fac să nădăjduim într'o nouă epocă de promovare a stilului naţional în arhitectură, aşa cum l-au conceput arhitecţii noştri cu suflet românesc. Pentru tinerimea academică de astăzi, ca şi pentru cei mai bătrâni, albumul profesorului-arhitect Statie Ciortan este un prilej de foarte utile învăţături şi documentări.

LEONTIN ILIESCU

Anul sportiv 1940

Anul 1940, an de doliu şi grele suferinţe pentru toată suflarea românească, a însemnat şi pentru sportul naţional o epocă de dureroase pierderi şi de zădărnicirea oricăror iniţiative în toate ramurile de activitate sportivă.

Iureşul însufleţit care a adus la cârma treburilor obşteşti avântul mişcării legionare a instaurat şi în sportul românesc o conducere legionară, sub şefia d-lui Manole Stroici, sportiv încercat, campion de tir şi laureat al premiului naţional pentru sporturi.

Uniunea federaţiilor de sport din România a fost desfiinţată, iar întreg patrimoniul ei şi al federaţiilor sale a trecut la organizarea Sportului Românesc, făcând parte din mişcarea legionară.

In locul vechilor federaţii, diferitele ramuri sportive sunt acum conduse de Directorate, având câte un secretar general şi şefi de secţii pentru diferitele sporturi.

S'au înfiinţat derectoratele pentru atletism şi gimnastică; box, lupte şi popice; ciclism; sp. equestre; football; handball, volley şi basket; innot şi sp. nautice; rugby; scrimă; ski şi munte; sp. mecanice; sporturi de iarnă; tennis şi tennis de masă; tir.

De asemenea pentru sportul şcolar, sportul universitar şi sportul muncitoresc.

In noua organizaţie a statului legionar, sportul şi-a căpătat în sfârşit rolul primordial pe care l-am preconizat întotdeauna şi O. S. R. a obţinut dela Conducătorul Statului legionar sumele importante care îi vor permite să-şi construiască terenuri indispensabile şi să recruteze instructorii necesari pentru o temeinică pregătire a tineretului.

*

Acestea fiind spuse, vom trece în revistă situaţia şi realizările sportive din 1940 ale tuturor sporturilor româneşti.

ATLETISM

Activitatea atletică, destul de limitată din lipsa de fonduri, terenuri şi organizaţie, a fost mult redusă din cauza evenimentelor.

Matchul de atletism care trebuia să fie organizat la Bucureşti între echipele de atletism germane şi române, ca revanşă al celui dela Klagenfurth, nu s'a putut ţine.

De asemeni atleţii români nu au putut participa la jocurile balcanice de atletism desfăşurate în luna Octombrie la Istanbul.

S'au organizat campionatele naţionale de atletism pentru seniori şi juniori în Capitală, campionatele femenine la Braşov, concursul pe ţară dela Predeal, campionatul de marathon la Braşov decathlonul pentru seniori, pentathlonul pentru fete şi juniori precum şi numeroase reuniuni de ateltism, marş şi cross-country.

La Braşov s'au ţinut campionatele de atletism ale grupului etnic german.

Sezonul de cross-country nu a fost nici el prea animat iar concursurile de marş au fost deasemeni reduse.

AUTOMOBILISM ŞI SPORTURI MECANICE

Sporturile motorizate, automobilismul şi motociclismul nu au avut vre-o activitate în anul trecut din cauza concentrărilor, rechiziţiilor şi evenimentelor externe.

Intr'un moment de acalmie, grupul sportiv „Motor" şi Motoclubul Braşov, au organizat Marile Premii ale oraşelor Bucureşti şi Braşov, pentru cari sosiseră în ţară numeroşi automobilişti şi motociclişti de seamă din Germania. In urma doliului naţional, reuniunile au fost oprite.

Considerate ca îndeletniciri de lux, împovărate de taxe vamale şi fiscale prohibitive, sporturile mecanice atât de interesante pentru înzestrarea ţării cu vehicule motorizate sunt prea puţin încurajate la noi.

Ministerul Apărării Naţionale şi Marele Stat Major ar trebui să sprijine pe toate căile iniţiativa privată în aceste domenii, creiând şcoli pentru conducători şi mecanici; înlesnind procurarea automobilelor utilitare şi motocicletelor; creind corpul „motociclişti lor cu schimbul" şi disputând curse de interes militar ca acela al curierului de războiu, etc.

BASKET ŞI VOLLEY-BALL

In deosebi gustate de tineretul şcolar, aceste sporturi au avut o activitate satisfăcătoare.

S'au organizat turnee de propagandă, concursuri străjereşti şi competiţiuni în toată ţara.

In Capitală s'au ţinut campionatele naţionale precum şi numeroase concursuri femenine şi masculine între diferitele cluburi şi formaţiuni şcolare bucureştene.

Activitatea de iarnă va fi sporită prin efectul măsurii luate de Min. Educaţiei Naţionale de a pune sălile de gimnastică ale liceelor la dispoziţia grupărilor sportive, în orele libere.

BOBSLEIGH

A avut, ca de obicei, o activitate mărginită la organizarea campionatelor naţionale şi a concursurilor de bobsleigh pe pârtia dela Sinaia, amenajată cu mari sacrificii materiale.

Noua conducere a orânduit bobsleigh-ul în directoratul sporturilor de iarnă, laolaltă cu patinajul şi hockey-ul pe gheaţă.

BOX

Boxul românesc, ajuns pe vremuri la o mare dezvoltare şi popularitate, a avut un sezon destul de anevoios.

Federaţia de specialitate a organizat o şcoală pentru maeştri oficiali şi antrenori care a dat bune rezultate.

Campionatele regionale s'au disputat în toată ţara, iar „naţionalele" au întocmit la Bucureşti un lot de amatori din care nu s'a relevat vre-un nou element de valoare.

Tot amatorii români au susţinut la Budapesta, un match în care, afară de categoriile semimijlocie şi mijlocie, reprezentanţii noştri s'au comportat sub aşteptări.

Boxul profesional nu a adus nici el satisfacţiunile sperate.

Mai multe deplasări ale boxerilor noştri de seamă în Germania şi Iugoslavia s'au soldat în majoritate cu înfrângeri.

Boxerii români Toma Aurel şi Milică Teodorescu, rămaşi în America, au reportat câteva succese măgulitoare asupra unor pugilişti de clasă ridicată

CICLISM

Activitatea ciclismului a fost dominată de realizarea remarcabilă a primelor campionate interbalcanice de ciclism, organizate la Bucureşti, între 23—30 Mai, cu un succes desăvârşit.

Cu acest prilej s'a inaugurat velodromul de beton din şoseaua Olteniţei, primul velodrom modern al Capitalei, deşi având încă multe lipsuri şi viraţii insuficient de ridicate.

Au luat parte la „balcaniadă" echipele bulgare, greceşti, turceşti şi româneşti, care au disputat campionate de viteză, urmărire şi fond precum şi curse americane.

Victoria a revenit echipei bulgare, cea mai bine pregătită şi reprezentanta ciclismului cel mai puternic din Balcani.

In acelaş timp s'au organizat congresul balcanic de ciclism precum şi frumoase excursii şi festivităţi care au lăsat oaspeţilor cele mai bune impresii. Intreaga presă din ţările balcanice a relevat în articole extrem de elogioase organizarea acestor campionate, care au făcut cea mai bună propagandă sportului românesc.

In afară de balcaniadă, federaţia de ciclism şi cluburile ei au organizat numeroase curse de fond, semi-fond, iuţeală, urmărire etc., atât pe velodrom cât şi pe sosea, precum şi o seamă de alergări ciclo-pedestre.

FOOTBALL

Sportul nostru cel mai popular s'a bucurat şi în anul trecut de întreaga favoare a publicului românesc, mai ales la jocurile internaţionale unde s'au înregistrat până la 40.000 de spectatori.

Campionatul naţional al diviziei A s'a disputat cu succes fiind câştigat de clubul „Venus" iar Cupa României a dat loc la matchuri foarte viu disputate, culminând cu o finală între cluburile Venus şi Rapid care a trebuit să se rejoace de 3 ori pentru a da un rezultat.

Echipele naţionale, selecţionate pentru prima oară de către un selecţioneur unic, au avut o bogată activitate internaţională jucând împotriva puternicelor echipe ale Germaniei, Italiei, Ungariei şi Iugoslaviei.

Echipa naţională A a câştigat la Belgrad, a făcut match nul la Bucureşti şi a pierdut — cu mici diferenţe — la Roma, Budapesta şi Frankfurt.

Echipa naţională B a câştigat la Bucureşti contra Ungariei şi Iugoslaviei şi a pierdut la Belgrad.

Echipa juniorilor a pierdut toate matchurile jucate în „Cupa Dunării" cu Iugoslavia şi Ungaria.

In faimoasa competiţiune a „Cupei Europei Centrale" cluburile noastre fruntaşe „Venus" şi „Rapid" au luat parte, prima fiind eliminată încă dela primul tur, iar „Rapid", ajungând în finală împreună cu vestita grupare „Ferenczvaroş" din Budapesta, campioana Ungariei.

Din cauza evenimentelor, această finală nu s'a putut disputa.

In cadrul organizărilor fostei federaţii s'au ţinut la A. N. E. F. cursurile unei şcoale de antrenori şi oficiali pentru football, precum şi o tabără pentru juniori.

GIMNASTICA

A avut o activitate cu totul redusă, mărginindu-se la organizarea unei serbări federale la Reşiţa şi a câtorva demonstraţiuni ale rarelor societăţi de gimnastică ce mai există încă.

Se impune o grabnică acţiune de redresare a gimnasticii care să readucă acest sport atât de folositor la locul care i se cuvine în organizarea noastră sportivă.

HANDBALL

Acest sport, atletic, spectaculos şi în deosebi practicat de elementele grupului etnic german, s'a dezvoltat destul de încet în rândurile tineretului nostru.

Pentru propagarea lui s'au întreprins turnee de propagandă la Galaţi şi Brăila şi s'au disputat matchuri atât în Capitală cât şi în provincie.

Noului directorat pentru handball, basket şi volley-ball îi revine sarcina de a activa cu mijloacele incomparabil sporite ce îi sunt puse la dispoziţie, pentru o cât mai întinsă răspândire a folositorului sport de handball printre sportivii noştri.

HOCKEY PE GHIAŢA

Hockey-ul pe gheaţă sau hockey-ul canadian, sport de importaţiune relativ recentă la noi în ţară, a izbutit în scurt timp să cucerească favoarea atât a publicului cât şi a tineretului sportiv.

Iute, spectaculos, atletic şi interesant, hockey-ul canadian cere în prim rând gheaţă — deci vreme prielnică — şi în al doilea rând patinatori desăvârşiţi.

Anul trecut, din cauza vremii nefavorabile activitatea a fost redusă în toată ţara, iar în Capitală singurul patinoar cu gheaţă artificială, acel dela Ottetelişanu nu a dat sportivilor de cât un concurs foarte limitat.

Cluburile fruntaşe au făcut totuş turnee internaţionale şi campionatele naţionale s'au disputat între echipele din Cernăuţi, Tg. Mureş, Cluj şi Bucureşti.

In sezonul actual cluburile „Venus", „Juventus" şi „Metropola" îşi dispută un campionat zis „naţional", iar echipa directoratului va face un turneu în Slovacia, Elveţia participând şi la Garmisch-Partenkirchen.

INNOT

După o lungă perioadă de stagnare şi de indiferenţă a oficialităţii faţă de un sport complet şi folositor, care pretutindeni aiurea în străinătate este declarat obligatoriu pentru tineret, innotul a dobândit de abia în anul trecut un sprijin material mai important din partea oficialităţii, cu care s'au început realizări mai cuprinzătoare în toate domeniile.

S'au înjghebat mai multe cursuri de innot pentru tineret, concursuri şcolăreşti precum şi campionatele naţionale şi regionale, care nu au dovedit o clasă ridicată a innotătorilor noştri.

Noul directorat al sporturilor nautice şi al innotului va avea sarcina să obţină în sfârşit obligativitatea învăţământului innotului în şcoli, universitate, premilitarie, armată şi chiar în marină, unde mai sunt încă multe elemente care nu ştiu innota.

LUPTE ŞI ALTERE

Au avut o activitate destul de redusă, cu toate sforţările federaţiei, din cauza evenimentelor care au împiedecat organizarea la Bucureşti a campionatelor balcanice de lupte şi altere.

Astăzi luptele sunt înglobate în directoratul pentru box, lupte, altere şi popici.

PATINAJUL

A avut o activitate foarte redusă în anul trecut. Fosta federaţie al cărei sediu era la Cluj şi al cărei conducător virtual era un maghiar şovinist, nu a făcut mai nimic pentru progresul acestui sport, atât de agreabil şi folositor.

Campionatele şi concursurile dela Lacul Roşu au fost ţinute „în familie" printre unguri, iar la Bucureşti totala incapacitate a conducătorului regiunii a zădărnicit orice activitate.

O echipă de patinatori români a luat parte cu succes la săptămâna internaţională de sporturi de iarnă dela Garmisch Partenkirchen

POPICI

Jocul de popici, care în Ardeal este un adevărat sport, cu reguli severe, arbitri şi campionate autentice, a pierdut mult în urma cedării teritoriilor din Transilvania.

Totuş el s'a reorganizat la Arad, continuând să aibă numeroşi adepţi.

In anul scurs, campionatele naţionale au atras peste 150 de echipe, iar în tot cuprinsul ţării s'au disputat numeroase concursuri regionale şi locale.

RUGBY

Deşi practicat numai în Capitală, sportul nostru de rugby avea numeroşi adepţi şi izbutea să se facă cunoscut peste hotare prin turneele reuşite ale federaţiei şi cluburilor fruntaşe.

In anul trecut echipa noastră naţională a învins la Bucureşti renumita echipă „Azzura" a Italiei.

Campionatele naţionale şi jocurile de cupă s'au disputat ca de obicei în Capitală.

In toamnă s'au înfiinţat noulle competiţiuni: Cupa „Nicadorilor" şi Cupa „Al. Cantacuzino".

Terenul sportiv dela Şosea a fost redat sportului românesc şi va adăposti ca şi în trecut matchurile de rugby ale cluburilor bucureştene.

SCRIMA

Nobilul sport al armelor, cu veche tradiţie la noi în ţară, a avut în anul scurs aceeaş activitate redusă din ultimele vremuri.

Regionala Bucureşti a organizat obicinuitele campionate naţionale la cele 3 arme precum şi campionatul femenin, fără o participare prea numeroasă.

Deasemenea cupele pentru antrenament „Carantil", „Cezianu", „Boerescu" şi „Dupart" care au atras un număr redus de trăgători.

Prin reintroducerea duelului în tranşarea diferendelor de onoare pentru ofiţerii activi şi de rezervă şi prin decretarea obligativităţii învăţământului scrimei în educaţia ofiţerilor, sportul armelor va cunoaşte în curând o redresare meritată, la care vor contribui măsurile luate de noul directorat al scrimei din O. S. R.

SKI

Sportul ski-ului, care a atins, la noi în ţară, o desvoltare considerabilă, a avut un sezon foarte bogat şi o activitate generală din cele mai îmbucurătoare.

S'au organizat şcoli oficiale de ski, pentru instructori, antrenori şi pentru elevi, în toate localităţile de iarnă.

Platurile înzăpezite ale munţilor noştri au fost brăzdate de foarte numeroşi skiori cari au luat parte la campionatele şi la concursurile oficiale organizate în masivul Bucegilor, în munţii Banatului, în munţii Apuseni, în masivul Harghitei şi în lanţul Făgăraşului.

Şcoala naţională de antrenori dela Dihamul a întrunit 150 de profesori şi elevi creiând numeroşi instructori naţionali şi federali cari au difuzat la rându-le învăţământul skiului în masele tineretului.

O echipă românească a luat parte la concursurile de ski organizate de Germania la Garmisch-Partenkirchen.

SPORTURILE NAUTICE

Sporturile nautice, deşi cu totul insuficient dezvoltate la noi în ţară faţă de întinsul litoral maritim, marele număr de lacuri şi de cursuri de apă, au avut totuş un sezon destul de rodnic, graţie sprijinului acordat de oficialităţi.

S'au organizat reuşite campionate regionale şi naţionale de vâsle şi vele, iar regiunile fostei federaţii au înjghebat dese concursuri şi regate în ţară.

Federaţia a construit un club nautic model pe lacul Bănease şi a organizat o şcoală de navomodele menită a răspândi gustul sporturilor pe apă în rândurile tineretului.

TENNIS

„Sportul alb" a avut un sezon foarte sărac. Din cauza evenimentelor, jucătorii noştri de seamă nu au mai putut evolua pe court-urile din străinătate, iar la noi în ţară nu s'au mai putut organiza campionate internaţionale.

Campionatele naţionale, începute în Iunie, au fost rejucate în toamnă, iar la categoriile inferioare s'au relevat câteva elemente promiţătoare.

Cupele şi competiţiunile obicinuite nu s'au putut juca în toată ţara, din cauza evenimentelor.

TIR

Activitatea din sezonul trecut s'a menţinut la nivelul anilor precerenţi, mai puţin participarea la campionatele balcanice.

Tirul la glonţ s'a bucurat de un număr mai mare de concursuri şi antrenamente care au prilejuit performanţe îmbucurătoare.

SPRIJINIREA SPORTULUI ROMANESC

Ziarul nostru care a creiat cel dintâi, acum aproape 20 ani, rubrici sportive regulate, atunci când nici un alt ziar nu pomenea măcar vre-un cuvânt despre manifestaţiuni sportive, şi-a menţinut şi va continua programul său de caldă sprijinire a sportului românesc.

Prontr'o strânsă colaborare cu oficialitatea sportivă, prin publicitatea coloanelor sale, larg oferite realizărilor sportive folositoare, precum şi prin acordarea de premii şi diplome, ziarul „Universul" a înţeles şi înţelege să ajute cu hotărâre mişcarea sportivă românească, astfel încât aceasta să-şi poată îndeplini cu cât mai multă eficienţă însemnata ei menire de educaţie şi de întărire a tineretului neamului.

NEAGU BOERESCU

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Orientările politicii interne în 1940

(Urmare din pag. I-a)

neştirbită a naţionalităţii înseamnă „libertatea şi limanul mântuirii noastre viitoare".

*

In aceste împrejurări, deosebit de grele, după abdicarea fostului rege Carol II, a fost proclamat noul Suveran, M. S. Regele Mihai I, care, crescut în mijlocul nostru, ştie sentimentele curate ale neamului, cunoaşte năzuinţele şi setea de dreptate ale mulţimii şi ştie că se poate bizui pe devotamentul fără margini al unui popor întreg, care vrea să fie condus în spiritul omeniei, al onoarei şi al respectului reciproc.

Legaţi de pământul în care se odihnesc oseminţele părinţilor părinţilor noştri, de pământul udat cu sângele milioanelor de înaintaşi cari ne-au transmis din generaţie în generaţie dragostea de neam şi de ţară, venerând tradiţiile seculare, apărând cu îndârjire limba şi credinţa strămoşeşti, românii socotesc Dinastia drept o chezăşie trainică a propăşirii paşnice, a continuităţii în conducerea supremă.

In permanenţă, românimea a înconjurat cu dragoste sinceră Dinastia, socotind-o aşezământul temeinic al consolidării, şi bucuriile ori durerile familiei regale erau ale noastre, ale tuturora, cu ideea nestrămutată că Regele este al Ţării, primul cetăţean al Statului, cel dintâi fiu al neamului, căruia i se cuvin cele mai mari onoruri, dar căruia îi incumbă greaua sarcină de a ţine cumpăna dreptăţii pentru toţi.

*

Un regim nou s'a instaurat dela 6 Septembrie: conducătorul Statului, generalul Antonescu şi mişcarea legionară de sub comanda d-lui Horia Sima, începând opera de refacere şi de reclădire a României noui, potrivit normelor stabilite de promotorul şi sufletul mişcării legionare, Corneliu Codreanu.

Conducătorii de azi ai regimului au prilejul să pună în practică religia lor dinamică, pe baza căreea şi-au atras adeziunea mulţimii: să facă să domnească dreptatea în ţară, legea să fie stăpână, meritul să conducă, să se bucure de trai bun toţi românii, nu numai unul ori numai unii.

Ei vin în numele ideei naţionale, în numele ideei justiţiei sociale; dela acest drum nu se pot abate! Ei au mai multe obligaţiuni decât acele personalităţi ale trecutului, cari veneau la cârmuire prin adularea meşteşugită a Celui ce dădea Puterea şi drept program: graba ambiţioasă a partizanilor. Ideea naţională de dreptate trebue să cuprindă pe toţi românii, cu o singură bază de selecţionare: meritul şi un singur imperativ: desăvârşita onestitate.

Partidele politice n'au înţeles acest comandament şi cartea de membru al clubului respectiv era criteriul plăsării şi sprijinului.

Rezultatele se cunosc!

Am insistat mereu, cu tenacitate, paralel cu toţi românii clar-văzători, repetând zilnic aproape, că pe linia dreptăţii elementare, protegutrea elementului etnic naţional este o necesitate absolută.

Slujitori ai unei credinţe sincere, dezinteresate, noi am luptat pentru punerea în valoare a lozincei: Romania a românilor, adică a tuturor celor pentru cari ideea de neam e largă, generoasă, cuprinzând sub aceeaş protegutoare oblăduire pe toţi fraţii de acelaş neam, de aceeaş credinţă, de acelaş sânge. România a românilor, dar a TUTUROR românilor!

I. V.

DAR LITERATURA ANULUI?

Si literatura îşi are, fără îndoială, socotelile ei: se naşte din enumite legături, progresează pe baza atâtor consideraţiuni şi îşi schimbă drumul, după tot felul de împrejurări din afară sau din lăuntru. Confirmarea acestor adevăruri o poate face oricare producţiune literară şi cu atât mai mult a noastră, care — în decurs numai de 120 de ani — a îmbrăcat toate formele, a înfăţişat toate posibilităţile, a dat dovezi de toate nuanţele. Dar aceleaş fapt poate fi încă odată întărit, privind scrisul cel mai apropiat de noi, literatura strictă a anului expirat, destul de bogată, variată şi concludentă, pentru cine o cunoaşte, pentru cine ştie să vadă în ea mai mult decât o simplă manifestare a aceleiaşi industrii grafice, care, până mai ieri, ne îmbăcsise sufletul cu tot felul de trăsneli, ni-l îmbolnăvise cu aceleaşi practice de import, care tindeau la desmembrerea fiinţei naţionale.

Dar să ne uităm înapoi: nu s'ar putea afirma că 1940 a fost un an de criză literară. Dovadă faptul că unele edituri s'au întrecut pe sine în dăruiri de cărţi bune. E drept că o adevărată criză a fost simţită de celelalte: edicurile jidoveşti, care, la început, erau greu lovite, pentrucă nu mai puteau da în vileag literatura desmăţului, producţia scrisă iudaică, nici bogăţia de traduceri din cele mai întunecătoare. A urmat cealaltă criză a aceloraşi editori: împiedecarea lor de a mai tipări altfel de literatură decât aceea destinată naţionalilor respectivi.

Iată, aşa dar, câteva din aspectele negative ale literaturii anului expirat.

Trecând la celelalte, pozitive, vom constata două linii generale: una normală, alta revoluţionară.

Cea dintâi se poate urmări în: reeditările de clasici şi contemporani, care merg (mai ales cele dintâi) pe o linie ascendentă, în deosebi prin colaborarea demnă de toată lauda a trei principale edituri: *Cartea românească, Scrisul românesc* şi *Cugetarea*, — cere dau putinţa tuturor cetitorilor de slovă românească să se încălzească la flacăra vie a marilor înaintaşi. Această literatură — uneori plină de surprize — constituie coloana de granit a scrisului românesc de totdeauna. Pe lângă ea s'au furişat şi destule producţii contemporane, — datorite câtorva scriitori în drum spre consacrare, pe lângă bogata manifestare a unui tineret iubitor de frumos, care şi-a găsit — mai ales în coloanele şi colecţia „Universului literar" — un real şi folositor sprijin.

Alături de această literatură oarecum normală, am putea deosebi şi a doua latură: producţia literară revoluţionară, rezultatul unor împrejurări speciale, al acelor împrejurări politico-educative, prin care, în această vreme, a trecut neamul nostru. E vorba întâi de literatura străjerească, apoi de cea legionară. Intre acestea se impun — din capul locului — două mari deosebiri: cea dintâi avea mai ales un caracter minor şi prin conţinut, ca şi prin aceia căreia li se adresa. Era un fel de literatură a copilului şi tineretului. Expoziţia cărţii din Iunie a dovedit-o îndestulător. Era o literatură fără profunzime, destinată mai ales minţilor necoapte, o producţie hibridă, făcută, care trebuia să tindă spre o ţintă unică: urma să înfăptuiască în mijlocul tineretului aceeaşi operaţie de infuzare a unui patriotism de comandă şi a unui dinasticism silit. De aci — falsă prin natura — acea atmosferă de silă şi falsificare pe care căuta s'o ducă până în cele mai depărtate colţuri. Sunt consideraţiuni pentru cari această literatură, quasi-oficială, n'a produs nici o carte de valoare, n'a lăsat nicio poezie vizibilă, n'a dat nici o pagină rezistentă, deşi în numele ei teascurile României întregite nu prideideau să sbârnâie, iar librăriile nu mai încăpeau de ea. Spre a se vedea mai bine sensul acestei literaturi, e destul să amintesc că autorul cărţii „Glasuri din cer", tipărit la Craiova, vedea în revenirea regelui de tristă amintire un eveniment asemănător cu Naşterea Mântuitorului.

Dar s'a întâmplat ceea ce ştiţi: literatura străjerească s'a dus peste noapte, odată cu susţinătorii şi inspiratorii ei. S'a dus, ca şi când n'ar fi fost de când lumea.

In locul ei, a apărut, că Făt-Frumos din basme, adormit de vrăjile Ghionoaiei, literatura legionară. Zic: s'a trezit, fiindcă, de fapt, literatura aceasta nu e de 2-3 luni. Dovadă sunt poeziile „din prigoană" ale lui Radu Gyr, care apar, număr de număr, în aceleaşi pagini ale „Universului literar". Aşa dar: scrisul legionar îşi are vechimea, îşi are chiar tradiţia lui. Il cunoaştem de 2-3 ani înainte de prigoană. L-am urmărit cu atenţie prin reviste, ziare şi volume şi ne-am bucurat, văzându-i înflorirea, ba încă, în 1937, să-l caracterizăm şi să-i prevedem, printr'o conferinţă publică, o adevărată biruinţă. Nu e vorba, prin urmare, de o literatură hibridă, falsă, de comandă şi de silă, — cum a fost cea străjerească; nu e vorba nici măcar de ceva nou, ţâşnit din piatră seacă, de ceva nedeslţuşit şi neformat.

Din contră, noua literatură îşi are vechimea şi mai ales vigoarea ei. Această putere lăuntrică, rezervă de energie, nu are în ea nimic artificial, nimic voit. Ea este reflexul unei noui stări de spirit, pornirea năvalnică, iureşul unor suflete alese dornice de adevăr şi dreptate românească, ecoul îndeobşt al acelor sfinte glasuri din trecut, care blestemau pe străini:

Indrăgi-i-ar ciorile
Şi spânzurătorile!

dar pe care stăpânirea vrăjmăşească reuşise să le înnăbuşe şi încercase să le suplinească prin surogatul-limonată al cântecelor străjereşti. Numai aşa se explică iuţeala cu care această literatură s'a regrupat, a câştigat tot terenul pierdut, luând cu mult înaintea altora, a pus stăpânire, ca nici odată, pe piaţa şi pe sufletele întregei suflări româneşti, se face căutată şi studiată de specialişti. Şi tot în felul acesta se explică toată acea bogăţie uluitoare de îmnuri şi manşuri, pline de vibraţie patriotică şi de hotărîre, care contrastează cu sărăcia de cântece, până mai ieri, de sus comandate şi gras plătite prin bani cari situaţii, pe care le cereau tot felul de fronturi, servicii şi gărzi cu caracter oficios ori semi-oficios.

E — prin urmare — vorba, în acest sfârşit de an literar, de o producţie nouă, sănătoasă, bogată şi promiţătoare, de un mare număr de broşuri şi volume, în măsură să dea scrisului românesc, atât de nesigur şi de frământat, în ultimul timp, o coloratură nu numai deosebită, dar înviorătoare. Este literatura revoluţionară a noului renaşteri româneşti — ultima şi cea mai interesantă formă a tradiţionalismului reînviat după exact 100 de ani, aceea care — lăţindu-se cu vremea — va armoniza şi întări sufletele României în devenire, va transpune idealismul legionar până în cele mai docile sensibilităţi.

PAUL I. PAPADOPOL